

Prelatovo pismo (listopad 2010.)

Borba između dobra i zla –
žalosnog nasljeđa istočnoga
grijeha – stalna je u ljudskom
životu na zemlji. Logično je –
kao što se moli u jednoj drevnoj
molitvi – da se utječemo
anđelima čuvarima: Sancti
Angeli Custodes nostri,
defendite nos in proelio ut non
pereamus in tremendo iudicio;
Sveti Anđeli Čuvari: čuvajte nas
u borbi da ne propadnemo u
strašnom sudu.

2.10.2010.

Predragi! Neka mi Isus čuva moje
kćeri i sinove!

Duša je radosno ushićena dok misli
na veselje našega Oca 2. listopada
godine 1928. Sjedinimo se s tom
molitvom koja je, dok je bio na
koljenima, izašla iz njegove duše
zbog pouzdanja koje mu je Nebo
pokazalo, te osvrnimo se mnogo puta
na dan na stvarnost toga da smo i mi
bili sadržani u tom Božjem
očitovanju svetom Josemariji.

*Anđeli Gospodnji, blagoslivljajte
Gospoda: hvalite i uzvisujte ga
dovijeka! [1].* Tim riječima iz Svetoga
pisma počinje današnja Misa
blagdana Svetih Anđela Čuvara i one
moraju vrlo jako odzvanjati u
ženama i muškarcima Opusa Dei.
Mogu nam poslužiti kao vodič kako

bismo zahvalili Bogu na ovoj novoj godišnjici utemeljenja, jer, kako je tvrdio naš Otac, ***nije slučajno Bog inspirirao svoje Djelo na dan na koji Crkva slavi njihov blagdan (...). Mnogo više im dugujemo nego što mislite***[2]. Radost mi je prisjetiti vas da nam je mnogo puta – konkretno u Argentini, u Chacri – sveti Josemaría sugerirao da kada ulazimo u kapelu pokažemo svoju zahvalnost prema anđelima, jer čine neprestanu pratnju Gospodinu u Euharistiji.

Pomislite da pobožnost prema anđelima u Crkvi ima duboke korijene. Moglo bi se reći da skoro nema stranice u Svetom pismu – kako u Starom tako i u Novom zavjetu – na kojoj se ne pojavljuju ta čisto duhovna stvorenja, koja uživaju blaženu viziju i stoje na služenje božanskim odredbama[3]. U jednoj od svojih kateheza Ivan Pavao II je zabilježio kako bi negiranje njihove

egzistencije zahtijevalo radikalno revidiranje samog Svetoga pisma, a s njim i čitavu povijest spasenja[4], padajući tako u tešku pogrešku.

Sutrašnji nam blagdan pruža priliku da se bolje ophodimo s tim nebeskim bićima, promatrajući prije svega da su ona Božja stvorenja i da je jedino Isus Krist centar anđeoskog svijeta i čitavog svemira. Primat Krista, utjelovljene Riječi, nad stvorenim svijetom jedan je od temelja katoličke vjere. *Ta u njemu je sve stvoreno na nebesima i na zemlji, vidljivo i nevidljivo, bilo Prijestolja, bilo Gospodstva, bilo Vrhovništva, bilo Vlasti - sve je po njemu i za njega stvoreno*[5].

Što je anđeo?, pita se Papa Benedikt XVI. I odgovara: **Sveto nam pismo i crkvena Predaja otkrivaju dva aspekta. S jedne strane anđeo je stvorenje koje se nalazi u prisutnosti Božjoj, orijentira se**

svim svojim bićem prema Bogu. Tri imena Arkandela završavaju sa „El“, a to znači „Bog“. Bog je upisan u njihovo ime i u njihovu prirodu. Njihova prava priroda je biti u Njemu i za Njega[6].

Te nam tvrdnje pokazuju da se najvažnije poslanje anđela konkretizira u klanjanju Presvetom Trojstvu, u uzdizanju hvalospjeva Stvoritelju i Gospodaru svih stvari, vidljivih i nevidljivih. Kako anđeli tako i ljudi stvoreni su za isti cilj. Oni su ga već postigli, a mi smo na putu. Stoga, vrlo je prikladno računati na njihovu pomoć kako bi nas poučili prijeći stazu koja vodi prema Nebu. ***Ja molim i zazivam anđele svaki dan*** – pričao je jednom naš Otac – ***i utječem se zagovoru Anđela Čuvara moje djece kako bismo svi znali načiniti pratnju našem Bogu. Tako ćemo biti revni, duše koje ljudima odlučno donose utjehu nauka Božjega[7].***

Sveti je Josemaría poticao da zazivamo anđele svaki dan na početku razmatranja, nakon molbe za zagovor Majke Božje i svetoga Josipa. Obraćamo li im se pobožno? Imamo li sigurnost da nas čuju? Posebno što se tiče slavljenja Euharistije naš Otac je rekao: ***Kličem i hvalim s Anđelima: to mi nije teško, jer znam da su oni uz mene dok slavim svetu Misu. Oni se klanjaju Presvetom Trojstvu***[8]. Također kada idemo posjetiti Isusa prisutnog u svetohraništu, a možda ne znamo kako Ga pozdraviti niti kako iskazati zahvalnost ili svoje klanjanje, možemo oponašati primjer svetoga Josemarije. ***Kada uđem u kapelu*** – rekao nam je – ***nikad ne oklijevam reći Gospodinu: Isuse, ljubim te. I hvalim Oca, Sina i Duha Svetoga (...). I sjetim se pozdraviti anđele koji čuvaju Svetohranište svojom ljubavlju, klanjanjem, nadoknadom, čineći pratnju Gospodinu u Presvetom***

Sakramentu. Zahvaljujem im što čitav dan i po čitavu noć borave tamo, jer ja to ne mogu učiniti više nego srcem : hvala, sveti Anđeli, jer uvijek pratite Isusa u Presvetoj Euharistiji![\[9\]](#). Preporučam vam da iz dana u dan gajite želju da se sjedinite s molitvom našega Utemeljitelja na dan 2. listopada godine 1928.: neka u nama ne oslabi dijalog zahvalnosti i odgovornosti kojom je odgovorio naš Otac.

Kao veliki klanjatelji Presvetoga Trojstva mogu tako savršeno ispuniti **drugi aspekt koji obilježava anđele: oni su Božji poslanici. Boga donose ljudima i otvaraju nebo i tako otvaraju zemlju. Upravo jer su u prisutnosti Božjoj, mogu biti također i vrlo blizu čovjeka**[\[10\]](#). To nam je otkrio Isus Krist kada je govorio o ljubavi Boga Oca prema djeci i onima koji su poput djece: *Pazite da ne prezrete ni jednoga od ovih najmanjih jer, kažem vam, anđeli*

*njihovi na nebu uvijek gledaju lice Oca
mojega, koji je na nebesima*[11].

Oslanjajući se na taj i ostale
inspirirane tekstove Crkva poučava:
„Od djetinjstva do smrti ljudski je
život okružen njihovom zaštitom i
zagovorom“[12]. Također usvaja
čestu tvrdnju u spisima Crkvenih
Očeva: „Svaki vjernik ima uza sebe
anđela kao stražara i pastira koji
vodi njegov život“[13]. Odabrane
između nebeskih bića anđele čuvare
je Bog stavio na stranu svakoga
muškarca i žene. Oni su naši bliski
prijatelji i saveznici u borbi koja nas
sprema – kako kaže Pismo – protiv
đavoljih zasjeda. *Jer nije nam se boriti
protiv krvi i mesa, nego protiv
Vrhovništava, protiv Vlasti, protiv
upravljača ovoga mračnoga svijeta,
protiv zlih duhova po nebesima*[14].
Naš nam Otac donosi taj nauk na
jezgrovit način: ***Uteci se svom
Anđelu Čuvaru u trenutku kušnje i***

on će te zaštititi od zloduha i pružit će ti sveta nadahnuća[15].

Jedan kršćanski pisac iz drugog stoljeća pokazuje neke znakove raspoznavanja insinuacija dobrih anđela i kako ih razlikovati od onih koje čine zli anđeli. „Anđeo pravednosti je tankočutan, čedan, blag i miran. Tako, kada taj anđeo uđe u tvoje srce, odmah počne s tobom govoriti o pravednosti, čistoći, svetosti, o mrtvljenju i o cijelom pravednom djelu i o svim slavnim moćima. Kada sve te stvari dođu u tvoje srce, shvati da je s tobom anđeo pravednosti. Tu su dakle djela anđela pravednosti. Vjeruj zato njemu i njegovim djelima“[16].

Borba između dobra i zla – žalosnog nasljeđa istočnoga grijeha – stalna je u ljudskom životu na zemlji. Logično je – kao što se moli u jednoj drevnoj molitvi – da se utječemo anđelima čuvarima: *Sancti Angeli Custodes*

nostri, defendite nos in proelio ut non pereamus in tremendo iudicio; Sveti Anđeli Čuvari: čuvajte nas u borbi da ne propadnemo u strašnom sudu.

Od prve mladosti naš je Utemeljitelj gajio veliku pobožnost prema anđelima, a posebno prema svom vlastitom anđelu čuvaru. Nakon toga, od trenutka utemeljenja Opusa Dei njegova biografija prepuna je detalja u kojima se vidi jaka i pouzdana pobožnost prema Božjim klanjateljima, dobrim pratiteljima na putu za Nebo. Također i u njegovim djelima ima bezbroj navoda o služenju anđela ljudima, kao što kaže Sveto pismo: *Svi ti zar nisu služnički duhovi što se šalju služiti za one koji imaju baštiniti spasenje?*[17]. Tako velika je bila njegova vjera u pomoć anđela da je učio da ih smatramo kao važne saveznike u apostolskom poslu. ***Pridobij Anđela Čuvara onoga prijatelja kojega želiš privesti u svoj apostolat. - Anđeo***

Čuvar uvijek je veliki „ortak“^[18],
pisao je u *Putu*. Na drugom mjestu,
promatrajući kako je mnogo puta
okolina u kojoj se krećemo na poslu,
u društvu i drugdje, vrlo udaljena od
Boga, tvrdio je: ***Kažeš da u toj
sredini ima mnogo prilike da se
zaluta? - Dobro. Ali zar možda
nema također Anđela Čuvara?***^[19].

Zvona crkve Naše Gospe od Anđela,
koja nikad nisu prestala zvoniti u
ušima našega Oca, moraju zazvoniti i
u našim ušima kao spomen na to da
naš život mora biti klanjanje Bogu s
Presvetom Djevicom Marijom, skupa
s anđelima i cijelom proslavljenom
Crkvom.

Naš Otac je također gajio prijateljstvo
s arkandjelom, koji prema nekim
Crkvenim Očevima pomaže svakom
svećeniku u njegovoj posebnoj
službi. ***Vrlo je sigurno mišljenje*** –
rekao je jednom prilikom – ***da
svećenici imaju anđela koji ima***

poseban zadatak da im pomaže. Ali prije vrlo mnogo godina čitao sam da svaki svećenik ima jednog Arkandela u svojoj službi i to me je ganulo. Načinio sam jednu vrstu aleluje za strelovitu molitvu i nju ponavljam svojem Arkandelu ujutro i navečer. Ponekad sam mislio da ne mogu imati tu vjeru zato jer je to pisao Crkveni otac čijeg se imena niti ne sjećam. Tada promatram dobrotu svog Oca Boga i siguran sam, dok se molim svom Arkandelu, pa i kad ga ne bih imao, da bi mi ga Gospodin dao kako bi moja molitva i pobožnost imali temelja[20].

Zadržimo se često nad tim i ostalim naukom o svetim anđelima i potrudimo se provesti ih u praksu, svatko na svoj način. Utječimo se njihovoj pomoći usrdno i pouzdano. Unutarnje poteškoće koje izgledaju nenadmašive, vanjske prepreke, koje su kao pravi zidovi, bit će prevladane

uz pomoć tih toliko moćnih prijatelja čijoj nas je zaštititi Gospodin povjerio. Ali potrebno je, kako nas je poučio naš Utemeljitelj, pijući na izvorima duhovne tradicije u Crkvi, da se uspostavi pravo prijateljstvo s anđelom čuvarom i s onim drugih ljudi kojima se apostolski obraćamo. Jer ***Anđeo je Čuvar nebeski Princ kojeg je Gospodin postavio na našu stranu kako bi nas čuvao i pomagao nam, kako bi nas ohrabrio u našim strahovima, kako bi nam se nasmijao u našim mukama, kako bi nas potaknuo ako padamo i podržao nas***^[21].

Mnogo utjehe pruža ovo drugo razmišljanje, koje je sveti Josemaría zapisao u *Brazdi*: ***Anđeo Čuvar uvijek nas prati kao važan svjedok. On će biti onaj koji će se na posebnome sudu sjetiti svih pažnja koje si iskazivao Gospodinu za vrijeme svog života. I još k tome: Ako bi se osjetio***

*izgubljen zbog teških optužbi
neprijatelja, tvoj će Anđeo iznijeti
one intimne polete srca – na koje si
možda i ti sam zaboravio – one
izraze ljubavi koje si posvetio Bogu
Ocu, Bogu Sinu i Bogu Duhu
Svetome. Stoga, nemoj nikada
zaboraviti svoga Anđela Čuvara, i
taj nebeski Princ neće te napustiti
ni sada, ni u odlučujućem
trenutku[22].*

U svojoj duhovnoj borbi i u
apostolatu uvijek računamo na
interes i zaštitu Kraljice Anđela. Ovog
mjeseca slavi se njezin blagdan gdje
je zazivamo kao Gospu od Krunice.
Ta je marijanska pobožnost **moćno
oružje**[23] u svim borbama za slavu
Božju i za spasenje duša. O kad bi
slijedećih tjedana uz posebnu pažnju
rasla ta pobožna molitva u uvjerenju
da će se naša nebeska Majka tokom
ove marijanske godine pokazati i od
svog Sina postići obilje milosti.

Na kraju vas podsjećam da je slijedećeg 6. listopada godišnjica kanonizacije našega Oca. Molimo Gospodina po njegovom zagovoru da nadnaravna radost koja je do nas došla tog dana i poticaj na svetost koji smo tada primili ostanu živi i snažni u njegovim kćerima i sinovima Opusa Dei, kao i u svim ljudima koji se približe Djelu. Kažem vam da se svaki dan obraćam svetom Josemariji i molim ga da u svima nama bude prisutan onaj uzvik – *svetac svakodnevica* – kojim je Slugu Božjega označio Ivan Pavao II[24]. Može se također reći: Sveti je Josemaría svetac koji nam pomaže u svim svakodnevnim okolnostima. Iskoristimo što bolje tu „brigu“ našega Oca, koji nas mnogo ljubi, ali želi da budemo sveti.

Zaista, svaki mjesec ima mnogo crkvenih blagdana i godišnjica iz povijesti Djela: prođite ih kako bi

naše svakodnevno *serviam!* bilo vrlo velikodušno.

Svom vas ljubavlju blagoslivlja

vaš Otac

+ Javier

Rim, 1. listopada 2010.

[1] *Dn* 3, 59.

[2] Sveti Josemaría, Bilješke s obiteljskog skupa, 24.12.1963.

[3] Usp. *Katekizam Katoličke Crkve*, br. 331-333.

[4] Usp. Ivan Pavao II, Diskurs na generalnoj audijenciji, 9.7.1986.

[5] *Kol* 1, 16.

[6] Benedikt XVI, Homilija, 29.9.2007.

[7] Sveti Josemaría, Bilješke s obiteljskog skupa, listopad 1972.

[8] Sveti Josemaría, *Susret s Kristom*, br. 89.

[9] Sveti Josemaría, Bilješke s obiteljskog skupa, 6.1.1972.

[10] Benedikt XVI, Homilija, 29.9.2007.

[11] *Mt* 18, 10.

[12] *Katekizam Katoličke Crkve*, br. 336.

[13] Sveti Bazilije, *Contra Eunomio* 3, 1 (PG 29, 656B).

[14] *Ef* 6, 12.

[15] Sveti Josemaría, *Put*, br. 567.

[16] Herma, *Pastir*, Zapovijed VI, br. 2.

[17] *Heb* 1, 14.

[18] Sveti Josemaría, *Put*, br. 563.

[19] *Isto*, br. 566.

[20] Sveti Josemaría, Bilješke iz
jednog razmatranja, 26.11.1967.

[21] Sveti Josemaría, Bilješke s
obiteljskog skupa, 16.6.1974.

[22] Sveti Josemaría, *Brazda*, br. 693.

[23] Sveti Josemaría, Gospina
krunica, predgovor.

[24] Usp. Ivan Pavao II, *Litteras
Decretales* za kanonizaciju našega
Oca, 6.10.2002.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/prelatovo-pismo-
listopad-2010/](https://opusdei.org/hr-hr/article/prelatovo-pismo-listopad-2010/) (5.03.2026.)